

retfærdig Fordeling af Skatten paa By- og Landejendomme i saadanne blandede Kommuner. Jeg vil derfor tillade mig at stille det Spørgsmaal: Hvad ønsker man mere? Har man fra det ærede Medlems Side andre og videregaaende Ønsker, som endnu ikke er kommet frem i Dagens Lys? Ønsker man fra det radikale Venstres Side f. Eks. de gamle Hartkornsskatter indført paa ny i Form af en Grundskyld, eller hvad er det, man ønsker? Jeg ved jo, at det ærede Medlem Hr. P. Munch i sin Tid har gjort sig til Talsmand for Bibeholdelse af Hartkornsskatterne som noget meget retfærdigt. Jeg kunde have Lyst til at høre en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Henningsen om, hvorvidt det er det, man ønsker at komme tilbage til, men i Form af Grundskyld i Stedet for Hartkornsskat.

Maa jeg saa overfor det ærede Medlem Hr. Martin Hansen rette en lille Misforstaaelse. Jeg har ikke nævnt forleden Dag, at min Ejendomsskyld var steget saa stærkt, men det, jeg nævnte, var, at Beskatningen var steget saa stærkt, og det var paa Grund af denne stærke Stigning, som gælder ikke alene mig, men ogsaa alle andre, at jeg stillede Krav om en Maksimalgrænse for Beskatningen af faste Ejendomme. Naar man kan stille Kravet baade i Byerne og i Amtskommunerne, kan jeg ikke forstaa, hvorfor man ikke ogsaa skulde kunne gennemføre det i Sognekommunerne.

Maa jeg med Hensyn til Beskatningen i Københavns Amt blot sige, at en Overgang til Jordbeskatning, Grundskyld, fra Hartkornsbekskatning vil betyde en Forbedring, men det udligner ikke Forholdet tilstrækkeligt, thi man glemmer, naar man ser paa de foreliggende Forhold, hvilken urimelig Højde Beskatningen af faste Ejendomme i Københavns Amt i Øjeblikket er oppe i, og det er en Beskatning, som paa Grund af Bibeholdelsen af Hartkornsskatten tynger særlig stærkt paa Landbruget i Københavns Amt. Naar Jordværdien for Landbruget i Københavns Amt er ca. 58 pCt., medens den for andre Ejendomme kun er ca. 37 pCt., er det ganske givet, at Overgangen til Grundskyld fra Ejendomsskyld, som vil betyde en Forskydning af Skatten over paa Jorden, vil betyde en Forskydning over paa Landbruget. Jeg skal blot nævne et eneste Eksempel til Belysning af Forholdene. Det drejer sig om et Husmandsbrug i Københavns Amt, som har 1 Tønde Hartkorn, 15 000 Kr.s Ejendomsskyldværdi og 7 500 Kr.s Jordværdi. Den betaler for 1924—25 i Skat 93 Kr. 32 Ø., og den vil efter Ejendomsskyld komme paa 54 Kr. 90 Ø., men

efter ren Grundskyld vil den komme op paa 79 Kr. 07 Ø.

Der er fra forskellige Sider sagt, at der ikke ved dette Forslag er Tale om Skatteforøgelse. Jo, der er først og fremmest Tale om Skatteforøgelse i Byerne. Den højtærede Minister har selv anført dette som et af Maalene for det foreliggende Forslag: en mere effektiv Beskatning i Byerne, og jeg skulde tage meget fejl, hvis det ikke er her, Hunden ligger begravet: de økonomiske Vanskeligheder i Byerne, der viser sig stærkere og stærkere, og som lige har givet sig Udslag i, at man i Københavns Kommune har forelagt et Budget med 8 Mill. Kr.s Underskud. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke en af Hensigterne med dette Forslag netop er at skaffe den Skattereserve for Byerne, som man savner saa haardt i dette Øjeblik. Man savner en Reserve til at fylde Pengekassen, og det er min Opfattelse, at det er her, Tampen brænder. Et af de stærke Ønsker, der ligger bagved den højtærede Ministers Forslag, er at give de socialistisk prægede Kommuner en ny Udvej for at faa Balance i deres Kasser.

Tager vi saa Forholdene paa Landet, saa siger man, at her er kun Tale om en Omlægning. Men hvad betyder en Omlægning? Det betyder, naar Taleren er om Overgang til Grundskyld, mere Skat paa Jorden og mindre paa Bygningerne, og naar Landbrugsejendommene har en Jordværdi af 50 pCt., medens andre Ejendomme kun har 20 pCt., er det ganske givet, at i det Øjeblik man betræder Grundskyldens Vej, betyder det en Forskydning af Skatten i Retning af mere Skat paa Jorden, hvilket igen vil sige mere Skat paa Landbruget. Jeg tænker, at selv det ærede Medlem Hr. Henningsen, som mener, at naar vi andre taler, taler vi paa Grundlag af Misforstaaelser og lignende, vil kunne forstaa dette, at jo mere man gaar i Retning af Grundskyld, des større Beskatning bliver der paa Landbruget.

Maa jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Henningsen med Hensyn til Begrænsningen af de faste Skatter, at jeg har ikke fremsat noget Krav om en Begrænsning af alle Skatter, men kun om en Begrænsning af Beskatningen paa fast Ejendom. Det er ikke med særlig Glæde, jeg gaar til at fremsætte et saadant Krav, men jeg gør det, fordi jeg anser det for at være nødvendigt for at værne Ejendomsretten. Man kommer ellers let ud i en Beskatning, som fører til en Konfiskation. Derfor mener jeg, Tiden er inde til at fastsætte en Begrænsning for Skatten paa fast Ejendom, og jeg er blevet